

Georgian Pop: România asigură securitatea cibernetică a Ucrainei, dar paradoxal nu are o lege pentru spațiul cyber

România a primit, anul trecut, cu ocazia summitului NATO, misiunea de a asigura securitatea cibernetică a Ucrainei, dar, paradoxal, noi nu avem o lege care să reglementeze spațiul cyber, a declarat, joi, în cadrul unei conferințe de specialitate, Georgian Pop, președintele Comisiei comune permanente a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității Serviciului Român de Informații /SRI/.

'Tot ceea ce înseamnă dimensiune cyber nu poate fi scoasă dintr-un context mai larg. Ne putem gândi la contextul geo-politic, regional. Cu siguranță lumea și spațiul nostru cyber a început să se schimbe semnificativ încă de anul trecut, odată cu problemele din Ucraina. La Summitul NATO din Țara Galilor, de anul trecut, România a primit o misiune extrem de importantă de a asigura, prin intermediul SRI, securitatea cibernetică a Ucrainei. Paradoxal, suntem în momentul în care trebuie să sprijinim alt stat să-și asigure securitatea cibernetică și noi, aici în România, nu avem o lege care să reglementeze spațiul cyber. Acum, avem responsabilitatea să găsim acele formule ca noua lege să fie în concordanță cu deciziile Curții Constituționale. Pe de o parte, legea să susțină dezvoltarea socială și individuală a fiecărui cetățean datorită beneficiilor tehnologiei, dar pe de altă parte să reușim să stopăm și hackerii, teroriștii, crima organizată sau spionii care vor să utilizeze spațiul cyber în folosul personal și în detrimentul nostru', a afirmat Pop. Potrivit acestuia, principala problemă pe care trebuie să o rezolve cei care se ocupă de legea securității cibernetică este găsirea unui echilibru între dreptul la viață privată al cetățenilor și felul în care statul poate fi protejat de incidentele de securitate cibernetică.

'Cybersecurity este un domeniu relativ nou. Pentru noi, politicienii, principala dilemă care apare este să găsim un echilibru corect între dreptul la viață privată, pe care fiecare om onest din România sau din lume îl are pentru a utiliza serviciile de tip cyber în folos propriu. Pe de altă parte, trebuie să găsim și acele mecanisme uneori chiar intruzive, de a proteja cetățenii, instituțiile statului sau sistemele sociale de ceea ce înseamnă atacuri sau acțiuni negative. Din această perspectivă a apărut în România o mare controversă, în sensul că toți oamenii onești consideră că măsurile prin care încercăm să contracarăm toate acțiunile negative din zona cybersecurity sunt îndreptate împotriva lor, dar nu este adevărat. Paradoxal, de aceste beneficii poate se folosesc și spionii noștri, dar cu siguranță se folosesc și ai lor. Lucrul acesta ne creează marea responsabilitate într-un timp relativ scurt să găsim o reglementare juridică legală și să ofere tuturor instituțiile statului instrumente juridice prin care să-și facă treaba', a precizat Georgian Pop.

La finele lunii aprilie, Plenul Senatului a respins, în calitate de for decizional, cu 90 de voturi pentru și o abținere, Legea privind securitatea cibernetică a României, declarată neconstituțională.

Proiectul de lege privind securitatea cibernetică a României prevedea constituirea Sistemului Național de Securitate Cibernetică (SNSC), acesta reunind autoritățile și instituțiile publice cu responsabilități și capacități în domeniu. Autoritățile și instituțiile publice din SNSC ar fi urmat să colaboreze

cu deținătorii de infrastructuri cibernetice, mediul academic, mediul de afaceri, asociațiile profesionale și organizațiile neguvernamentale.

Pe de altă parte, în data de 28 aprilie, ministrul pentru Societatea Informațională, Sorin Grindeanu, declara că Legea privind stocarea datelor este foarte aproape de a intra în dezbatere publică, iar textul respectă deciziile Curții Constituționale.

Curtea Constituțională a României (CCR) a anunțat, în 27 ianuarie 2015, că Legea privind securitatea cibernetică încalcă prevederile constituționale privind statul de drept și principiul legalității, precum și pe cele privind viața intimă, familială și privată, respectiv secretul corespondenței. Motivul invocat de CCR este faptul că autoritatea națională în domeniul securității cibernetice ar trebui să fie un organism civil, pentru a garanta aceste drepturi, și nu Centrul Național de Securitate Cibernetică (CNSC), care funcționează deja în cadrul SRI, cu personal militar.

Specialiști din domeniul IT&C și reprezentanți ai mediului politic din România participă, joi, la o conferință de cybersecurity.